

וְיִשְׁעֵם: כ' יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: כא יִרְדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וַנִּפְלְאוּתוֹ לִבְנֵי אָדָם: כב וַיִּזְבְּחוּ וַבְּחֵי תוֹרָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: כג יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֵיזוֹת עֲשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים: כד הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וַנִּפְלְאוּתוֹ בְּמַצּוֹלָה: כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה וַתִּרְוַם גְּלִיוֹ: כו יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדוּ תְּהוֹמוֹת נִפְשָׁם בְּרַעַח תִּתְמוֹנָג: כז יִחוּגוּ וַיִּנְעוּ בַּשְּׁפוֹר וְכָל חֲכַמְתָּם תִּתְבַּלֵּעַ: כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה וַיִּצְיָאֵם: כט יָקָם

זוהר תהלים

באיש הזה ששוכב במחלתו כמו אסיר בבית אסירים, ויעזור לו להוציאו מבית האסירים, ובוא וראה שהקב"ה דן הדינים של בני העולם למעלה, הן למות הן לשרש הן לעקור הן לעונש רכוש והן להאסר, מי שנידון לעונש רכוש נופל במחלה, ולא ירפא עד שיתן ויפסיד מן רכושו כפי מה שנגזר עליו, וכיון שנענש בממונו שהפסיד ונתן כפי מה שנגזר עליו נרפא ויוצא מבית האסירים של מחלתו, וע"כ נצרך להתיגע אצלו שיתן עונשו במוקדם וישתחרר, מי שנידון לשרש יהיה נתפס וינתן בבית אסירים עד שישתרש מהכל, ולפעמים ישתרש מאבר שבגופו ואח"כ יוציאו אותו מבית האסירים, אבל מי שנידון למות אף אם יתן כל כופר וכל ממון שבעולם לא ינצל, ולכן נצרך לרופא שהוא חכם להתיגע אצל החולה, שאם יכול לתת לו רפואה לגופו הרי טוב, ואם לא יתן לו רפואה לנשמתו ויתיגע על רפואת הנפש, זה הוא רופא חכם שהקב"ה נמצא בעזרתו בעולם הזה ובעולם הבא.

תְּפַלֵּה שְׁלֹמֹה מִתְמַלְאֵת וְאֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם, אֵין לָהּ שֶׁעַר שְׁלֵא יִכְנָסוּ אוֹתָן דְּמַעוֹת וַיִּצְעֲקוּ אֶל ה' בְּצַר לָהֶם וּמִמְצוֹקֵיהֶם

רְפוּאָה עַל יְדֵי הַקַּב"ה הוּא רְפוּאָה שְׁלֹמָה וְהַתְּמִידוּת

וְיִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם (קז, ב): [זוהר ח"ג (תוספות) זוהר תורה] פתח רבי אלעזר ואמר (ירמיה יז) רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה, כיון שאמר רפאני ה' מהו וארפא, וכיון שאמר הושיעני מהו ואושעה, הלא כיון שהרופא ירפא אין עוד מחלה, אלא כל הרפואות שבעולם ביד הקב"ה, אבל יש מהן על ידי שליח, ויש מהן שאינן נמסרין בידי שליח, אותן שנמסרין בידי שליח רפואות הן, אבל לפעמים חוזרין אליו המחלות, מלבד אותן שהקב"ה מרפא אינן חוזרין לעולם, וע"כ הרפואה שלו היא רפואה שאין עוד מחלה כלל, ובשביל זה רפאני ה' וארפא בודאי בלי קטרוג כלל.

רְפוּאֵת הָרופָא לְרִפְאוֹת גַּם רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְיִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וְגו' (קז, ב): [זוהר ח"ג (רצט) זוהר תורה] תאנא כתוב (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל, דל נקרא זה ששוכב במחלתו, והוא אסיר על מטתו בבית אסירי המלך, ואם נמצא רופא שהוא חכם, נותן לו הקב"ה ברכות לזה שמתיגע